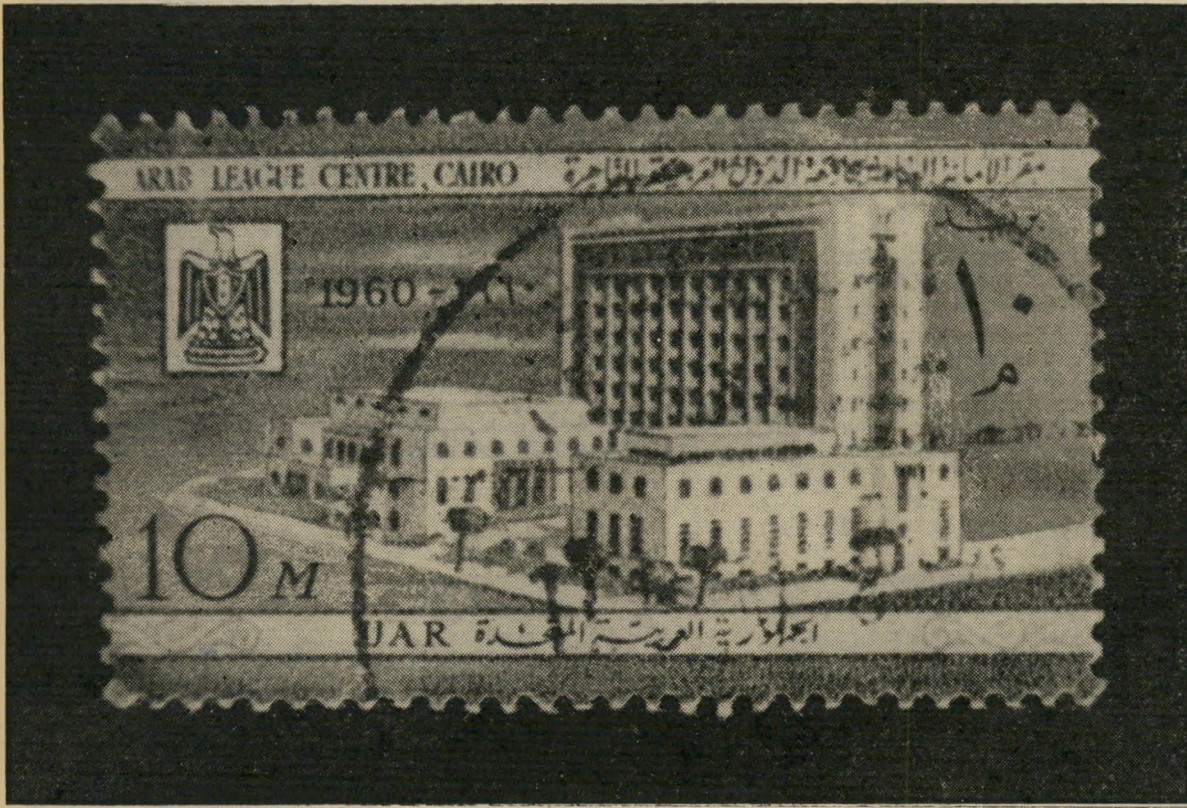

כל מגיעה - בול!

1. בניין הליגה הערבית (1960)
המקום המרכזי בעולם הערבי

כ אשר יציפו התיירים הישראליים את קאהיר, הם יסתערו בהמוניהם על הר שוק האגדתי האן אלי-חילי ("החאן החבי רוני"), שבמרכז העיר העתיקה. עיניהם תצאנה למראה צלחות-הנחושת הרקועות, עבודות-הכסף, שטיחי-הקיר המצויירים, הר גלבויות, העתיקות האמיתיות והמוזיפיות.

חובבי הבולים יפנו, מן הסתם, אל הדור כנים הרבים המציעים מעטפות של בולים מצריים, בזיל-הזול. האספנים ידביקו אותם באלבומיהם. אך גם מי שאינו אספן, כדאי לו להעריך מבט בפסוק-הנייר הציבעוניות האלה, כי ניתן ללמוד מהן הרבה על אופיו של עם ועברו.

2. בניין מועצת-האומה
תקופת-הזוהר של נאצר

הבולים מלמדים משהו על הקיטוב בין נשמה הלאומית המצרית, בין הנימה המצרית ובין הנימה הערבית. השתיים קיימות זו לצד זו, ויש מעין תנועת-מסוטלת, המדגישה פעם את זו ופעם את זו. בול זה של ימי פרוק מסמל תקופה, לפני מל-חמת 1948, שבה החלה המסוטלת לנוע מן הקצה המצרי אל הקצה הערבי.

הבול הבא הוא סמל הנוסטלגיה. הוא מראה את המלך פרוק, קצת מבוגר יותר מאשר בבול הקודם, בעל שפם ארוך יותר ומחודד, בחברת אשתו האחרונה. התאריך נקבע על גבי הבול עצמו: 6 במאי, 1951 — שנה וחודשיים לפני המהפכה שסילקה את פרוק ותקופתו מן הכמה המצרית (בול 5).

היום, הוא משקף גם את המחיר הכבד שמשלמת מצריים עבור חווה-השלום שלה עם ישראל. כל מצרי, העובר כיום על פני הבניין, מוכרח לזכור את המחיר הזה.

ה בולים שמלפני המהפכה נראים, כיום, כשרידים של עבר רחוק. בולים אלה נושאים את המילים, "הדור אר המצרי" בערבית ובצרפתית. שפה ש-היתה אז שפת העילית החברתית הקוסי מוסוליתית של הארץ. תמונתו של פרוק הצעיר, כנער-חמד יפה-תואר (בול 3), על רקע המיסגד של מוחמד-עלי, אבי הר שושלת, מעלה כיום נוסטלגיה בלב בני הדור הקשיש של מצריים, ובזו בלב בני הדור הצעיר.

אז, כמו היום, פנתה הגאווה הלאומית המצרית לעבר העבר הרחוק. דיוקנה של המלכה נפרטטה (בול 4) הוא סמל העבר הטרום-ערבי של מצריים העתיקה — שנדחק במידה מסוימת על-ידי נושאים כל-ערביים בתקופת עבד-אל-נאצר, אם כי לא נעלם כליל גם אז.

3. פרוק הצעיר
נער יפה-תואר

4. נפרטטה
פאר העבר המצרי

בול-דואר הוא חומר העמולתי, ועל כן הוא מלמד יותר על כוונות המישטרים שהדפיסו אותם מאשר על רוח העם. אך העם השתמש בבולים והתחנן עליהם — ולא-פעם מקפל הבול הקטן בתוכו סיפור שלם.

ה בני בניינים, העומדים כיום במרכז האירועים, מופיעים על בולים מצריים ישנים.

בבניין הראשון שוכן המוסד שהתווכח זה עתה על חווה-השלום הישראלי-מצרי — מועצת-האומה. כמה וכמה עיתונאים ישראליים כבר הספיקו לבקר בו, להיות נור כתיים בשיבות הפרלמנט, אם כי מנחם בגין עדיין לא הצליח להגשים את חלומו ולנאום בו.

"מועצת האומה" מופיעה על בול משנת 1957, תקופת-הזוהר של גמאל עבד-אל-נאצר, כאשר מצריים עדיין נקראה, בפשר טות, "מצר" (בול 1).

הבניין השני הוא הבניין שנפל קורבן לתהליך-השלום — לפי שעה. מרכז הליגה הערבית ניצב במרכז קאהיר, בכניסה לכי כרה-השיחורר הענקית, מול ארמונו של שר-החוץ המצרי. כיום הוא כימעט קליר פה ריקה. מנוי וגמור עם מדינות-הליגה להעביר את המרכז לעיר אחרת, כנראה

ה בול הבא מסמל את המהפך הגדול, שחל ביולי 1952, כאשר נגרל בשם מר חמד נגיב, בראש קבוצה של קצינים חופשיים, ביצע הפיכה צבאית בלי שפיי כות-דמים.

הבול עצמו שרד עדיין מתקופת פרוק,

5. פרוק עם אשתו האחרונה (1951)
טופה של תקופה